

637.

Rozporządzenie Ministra Komunikacji

z dnia 25 czerwca 1928 r.

wydane w porozumieniu z Ministrami: Sprawiedliwości, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa w sprawie przepisów przewozowych dla bezpośredniej austriacko - sowieckiej komunikacji towarowej w tranzycie przez Czechosłowację i przez Polskę.

Na mocy art. 4 punkt 8 ustawy z dnia 12 czerwca 1924 r. o zakresie działania Ministra Kolei Żelaznych i o organizacji urzędów kolejowych (Dz. U. R. P. Nr. 57, poz. 580) oraz art. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 września 1926 r. w sprawie ustanowienia urzędu Ministra Komunikacji (Dz. U. R. P. Nr. 97, poz. 567) zarządza się co następuje:

§ 1. Przewóz towarów i zwierząt w bezpośredniej komunikacji pomiędzy stacjami kolei austriackich, z jednej strony, a stacjami kolei Związku Socjalistycznych Republik Rad, z drugiej strony, w tranzycie przez Czechosłowację i przez Polskę odbywa się na zasadzie Przepisów przewozowych, podanych w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 15 lipca 1928 r.

Minister Komunikacji: *Romocki*

Minister Sprawiedliwości: *A. Meysztowicz*

Minister Przemysłu i Handlu: *E. Kwiatkowski*

Minister Rolnictwa: *K. Niezabytowski*

Załącznik do rozporządzenia Ministra Komunikacji z dnia 25 czerwca 1928 r. (poz. 637).

PRZEPISY PRZEWOZOWE

dla bezpośredniej austriacko - sowieckiej komunikacji towarowej w tranzycie przez Czechosłowację i przez Polskę.

Niniejsze przepisy obowiązują w komunikacji towarowej pomiędzy stacjami kolei austriackich, z jednej strony, a stacjami kolei Związku Socjalistycznych Republik Rad, z drugiej strony, w tranzycie przez Czechosłowację i przez Polskę.

I. Postanowienia ogólne.

Przy przewozie obowiązuje jako prawo umowne Berneńska Konwencja Międzynarodowa z dnia 14 października 1890 r. ze wszystkimi dodatkami i postanowieniami wykonawczymi (według wydania z dnia 22 grudnia 1908 r.) oraz z ujednostajnionymi

postanowieniami dodatkowymi Międzynarodowego Komitetu Transportowego, o ile w rozdziale II niniejszych przepisów nie przewidziano specjalnych postanowień.

II. Postanowienia specjalne.

1. Do art. 1 K. M. Zakres działania. Koleje, należące do komunikacji, włączone do niej stacje kolejowe oraz przejścia graniczne, przez które przewozi się towary i zwierzęta, określa taryfa dla bezpośredniej austriacko - sowieckiej komunikacji towarowej w tranzycie przez Czechosłowację i Polskę.

2. Do art. 3 K. M. Przedmioty, wyłączone lub warunkowo dopuszczone do przewozu.

A. Oprócz przedmiotów, wymienionych w § 1, ustęp (1), punkty 1 i 2 postanowień wykonawczych do K. M., wyłącza się od przewozu za bezpośrednimi międzynarodowymi listami przewozowymi:

- a) Złoto i srebro w sztabach, drogie kamienie, perły prawdziwe, dokumenty i klejnoty.
- b) Zwłoki.

B. Dopuszcza się do przewozu warunkowo:

Platynę, pieniądze, monety i papiery wartościowe oraz inne kosztowności, w szczególności zaś futra kosztowne, mianowicie: bobry, lisy niebieskie, gronostaje, kuny, łasice kanadyjskie, wydry, karakuły, foki, wydry morskie, lisy srebrne, skunksy i sobole oraz wyroby z tych futer, tudzież filmy i dzieła sztuki.

Przy przewozie tych przedmiotów obowiązują zamiast ujednostajnionych postanowień dodatkowych do art. 3 K. M. warunki następujące:

- a) pieniądze, monety i papiery wartościowe tudzież platyna nie mogą być wysyłane z pozostawieniem na stacji („bahnlagernd“ — „gare restante“);
- b) wszystkie przedmioty winny być dobrze zapakowane w szczelnie zamknięte beczki lub skrzynie, przyczem poszczególna sztuka nie może ważyć mniej niż 20 kg. Sztuki towaru powinny być opieczetowane, a pieczęcie umieszczone w zagłębieniu w ten sposób, aby zawartość nie mogła być wyjęta bez uszkodzenia pieczęci, ani też pieczęć uszkodzona przy przewozie lub czynnościach połączonych z przewozem. List przewozowy winien być opatrzony tą samą pieczęcią, którą opieczetowano przesyłkę;
- c) kolej ma prawo żądać, aby przesyłka była konwojowana;
- d) odszkodowanie za wszelkie przedmioty, wymienione pod B, oblicza się na zasadzie ogólnych cen handlowych lub według zwykłej wartości, lecz nie może przewyższać 5 dolarów za 1 kg.

3. Do art. 6 K. M. Treść listu przewozowego. Międzynarodowe listy przewozowe według załącznika 2 do Taryfy jakie mają być używane, winny być wydrukowane w językach: niemieckim i rosyjskim.

Listy przewozowe mają być wypełniane w języku kraju nadania.

Nadawca powinien w liście przewozowym przepisać drogę przewozu, podając graniczne stacje przejściowe z jednego do drugiego kraju. Listy przewozowe, w których nie podano drogi przewozu, zwraca się nadawcy celem uzupełnienia.

Przesyłki nie mogą być nadawane do przewozu jako pośpieszne lub pośpieszne przyspieszone.

4. Do art. 7 K. M. Odpowiedzialność za wskazania i oświadczenia, zamieszczone w liście przewozowym. Sprawdzanie przez kolej żelazną. Dopłaty.

Kolej nie odpowiada za szkody, wynikające z nieprawidłowego oznaczenia w liście przewozowym stacji przeznaczenia lub też z przyjęcia przesyłki do przewozu na stację, nie uprawnioną do dokonywania niezbędnych czynności ekspedycyjnych.

W razie niezgodnego z rzeczywistością wskazania zawartości lub mniejszej wagi przesyłki, tudzież w razie przeciążenia wagonu załadowanego przez nadawcę, dopłaty za linię kolei Z. S. R. R. winny być uiszczane według taryf wewnętrznych tych kolei. Dopłaty oblicza się do lub od stacji, gdzie zmienia się szerokość toru.

Postanowienia wykonawcze i ujednostajnione postanowienia dodatkowe do art. 7 nie mają zastosowania na tych liniach.

5. Do art. 10 K. M. Przepisy celne, podatkowe i policyjne.

Obowiązek nadawcy dołączenia do listu przewozowego dokumentów, niezbędnych do załatwienia formalności celnych, podatkowych i policyjnych rozciąga się również na dokumenty, wymagane przy wwozie, przewozie tranzytowym i wywozie towarów. W szczególności wymaganiem jest dołączanie do dowodów na każdą przesyłkę do lub ze Z. S. R. R., oprócz innych niezbędnych dokumentów, jednego odpisu listu przewozowego z napisem „odpis dla komory celnej”, dla pogranicznych urzędów celnych Z. S. R. R.

O ile przepisy wewnętrzne dopuszczają składanie w granicznym urzędzie celnym dokumentów, niezbędnych do załatwienia formalności celnych, podatkowych i policyjnych, nadawca, który skorzystał z prawa ich złożenia, winien wskazać dokładnie w liście przewozowym stację i urząd, gdzie złożono dokumenty.

6. Do art. 11 K. M. Obliczanie przewoźnego.

Przewoźne i inne opłaty oblicza się na drogę przewozu, przepisana przez nadawcę, na zasadzie istniejących na tej drodze taryf bądź to wewnętrznych, bądź to bezpośrednich międzynarodowych. Kolej ma obowiązek stosowania taryfy bezpośredniej na części drogi przewozowej tylko o tyle, o ile jej zastosowania żąda wyraźnie nadawca w liście przewozowym, wskazując na jakiej mianowicie części drogi przewozowej opłaty przewozowe należy obliczyć podług tej taryfy, i o ile wypełni warunki stosowania żądanej taryfy.

Na stacjach, które przekartowują przesyłki stosownie do zarządzeń władz kolejowych lub wskutek żądania nadawcy, powstałe na odległościach do tych stacji opłaty przewozowe i inne przelicza się na walutę, w której są obliczane opłaty za dalszy przewóz.

Zamiany dokonywa się według urzędowego kursu kolejowego, należycie ogłoszonego przez kolej przerachowującą.

Opłatę za wypożyczenie opon na przestrzeń do granicy (stacji granicznej) Z. S. R. R. oblicza się według taryfy, obowiązującej na stacji nadawczej.

7. Do art. 12 K. M. Uiszczanie przewoźnego.

Przewoźne zezwala się uiszczać zgóry częściowo tylko za przestrzeń do granicy (stacji granicznej) kraju wysyłającego, albo do granicy (stacji granicznej) państwa dalej położonego. Nie dozwala się uiszczania zgóry części przewoźnego w pewnej określonej sumie.

O ile, w razie frankowania, złożona kaucja nie pokrywa przewoźnego i innych należności, brakującą kwotę winien uiścić odbiorca. Należne opłaty przewozowe i inne pobiera się w walucie, jaką dopuszczają prawa kraju, w którym są one płacone.

Reklamacje nadpłatowe reguluje kolej, która pobrała opłaty przewozowe. O ile opłaty przewozowe i inne należności, obciążające przesyłkę, pobrano w części na stacji nadania, w części zaś na stacji przeznaczenia, reklamacje reguluje kolej, która pobrała nadpłatę.

8. Do art. 13. K. M. Zaliczenia.

1. Przesyłkę wolno obciążyć zaliczeniem wyłączenie w walucie kraju nadania. Przy przeliczaniu zaliczenia mają zastosowanie postanowienia do art. 11.

2. Za dowód obciążenia przesyłki zaliczeniem służy ostemplowany list przewozowy. Pozatem wydaje się bezpłatnie zaświadczenie o zaliczeniu.

Zaliczenia wypłaca się jedynie na zasadzie zaświadczeń o zaliczeniu.

3. Zaświadczenia o zaliczeniu wystawia się zawsze na imię nadawcy.

4. Zaliczenia wypłaca się dopiero po otrzymaniu przez stację nadawczą zawiadomienia stacji przeznaczenia o wpłaceniu zaliczenia przez odbiorcę.

5. Prowizję za obciążenie przesyłki zaliczeniem oblicza raz tylko stacja nadawcza podług taryfy kraju nadania.

6. Zaliczki w gotowiznie nie są dozwolone.

9. Do art. 14 K. M. Terminy dostawy.

Do terminów dostawy, przewidzianych w K. M. dolicza się dodatkowo terminy dostawy, obowiązujące na liniach kolei, uczestniczących w przewozie.

Jako termin dodatkowy na przeładunek z powodu różnicy szerokości toru dolicza się 1 doba = 24 godzinom.

10. Do art. 15. K. M. Prawo nadawcy do rozporządzenia przesyłką.

1. Dodatkowe zlecenia nadawcy będą sporządzane według wzoru, podanego w Taryfie. Nie wykonują się dodatkowych zleceń nadawcy kiedy ich wykonaniu sprzeciwiają się przepisy celne, podatkowe, finansowe, policyjne lub inne, wydawane przez władze administracyjne.

2. Jeżeli nadawca polecił wydać przesyłkę na stacji pośredniej, opłaty przewozowe pobiera się za odległość do tej ostatniej podług taryf, stosowanych

w komunikacji między stacją nadania i wspomnianą stacją pośrednią.

Jeżeli nadawca polecił zwrócić przesyłkę na stację nadania opłaty przewozowe oblicza się:

1) do stacji, na której przesyłkę zatrzymano, według taryf, stosowanych w komunikacji między tą stacją a stacją nadania;

2) od stacji reekspedycji do stacji nadania według taryf, stosowanych na tej przestrzeni.

Jeżeli nadawca polecił przeekspedjować przesyłkę na inną stację, opłaty przewozowe oblicza się:

1) do stacji, na której przesyłkę zatrzymano, według taryf, stosowanych w komunikacji między tą stacją a stacją nadania;

2) od stacji reekspedycji do nowej stacji przeznaczenia według taryf, stosowanych w komunikacji między temi dwiema stacjami.

11. **Do art. 18 K. M.** Przeszkody w przewozie przesyłek.

Co do pobierania składowego względnie postojowego za przesyłki, zatrzymane w drodze, obowiązują przepisy tej kolei, w obrębie której przesyłkę zatrzymano.

12. **Do art. 38 i 40³ K. M.** Ubezpieczenie dostawy

Wysokość odszkodowania za przekroczenie terminu dostawy.

Ubezpieczenie dostawy jest niedopuszczalne.